

INSTRUKTÁŽ K RADOSTNÉMU PŘEŽÍVÁNÍ NA TRHU PRÁCE 🥲

Je váš svět plný neřádu a bídy? Globální kapitál z vás dře kůže zažíva?
Necítíte se plně kompetentní k tomu vymyslet si neprůstřednou
pracovní-finanční strategii na zbytek života?

Také pro Vás je tu praktický průvodce srandou, kterou zažije člověk v pozdním kapitalismu od kolébky do hrobu. Takovej jakože ...sociologické makropohled ㄒ(ツ)ㄒ nebo něco jako... divadelní adaptace stejnojmenné knihy Jakuba Ryšky a Pavla Šplíchala, která vznikla na základě oceňovaného blogu Prigl.cz. Prostě - skutečné krásy je ve světě třísměnných provozů pramálo, a tak nám ji musí někdo vyrobit!

B: Počkejte, kolego. Vám tady vyšlo v kvantitativní části vašeho výzkumu, že miliony lidí v práci trpí. No to snad ne, ne? Proč by ji teda vykonávali?

A: Tady kolegyně je z ekonomky, tak možná zkuste vysvětlit –

C: Podívejte se, z práce ještě nikdo nezbohatl. V současné době ve skutečnosti dost pracujících chudne. Takže těch pár džobů, co vám umožní zaplatit nájem a kroužky pro děčka jsou samozřejmě terno. Ve chvíli, kdy neumíte pořádně zdanit Google

B: ZDANIT?

A: (dobrácky krotí vášně) On to myslí obrazně –

C: a sociální služby, školství, zdravotnictví – prostě užitečné profese – jsou chronicky podfinancované, tak je jasné, že se vám většina lidí nahrne do korporátů nebo finančního sektoru!

B: (rozhořčeně) Práce snad přece šlechtí sama o sobě, ne? Je lepší pracovat než... no prostě sebe-disciplína, zodpovědnost –

C: Ha! Tak pokud je práce sama o sobě morální, pak práce, která neprodukuje vůbec nic, je zdaleka nejmorálnější! Po tom všem, co nás v uplynulém roce a něco potkalo a ještě asi potká, jsme přece nuceni hledět trochu dál, než na peněžní rozměr práce – například na její užitečnost.

A: Já myslím, že určitě..

B: A já myslím, že ani píču! A ty odlez, levičáku! Já tě varuju – za čtyřdenní pracovní týden paní Horáková neumřela!

C: Teď ste se vodkopala! Vy ste taky vychovávaná dívat se tak maximálně tři kvartály do budoucnosti, co?! A to je důvod, proč nikdo z ekonomky není schopný přemýšlet o změně klimatu!

ukázka z adaptace (kráceno)

John Maynard Keynes v roce 1930 předpověděl, že na konci století bude technologie tak vyspělá, že země jako Velká Británie nebo Spojené státy dosáhnou patnáctihodinového pracovního týdne. Podle všeho měl pravdu. Technologicky jsme toho docela dobře schopní, a přesto k tomu nedošlo. Technologie je mobilizována především k tomu, aby se povedlo přijít na způsob, jak nás všechny donutit pracovat ještě více.

Všichni se ohánějí „flexibilitou“, která v překladu znamená dozor, nátlak a mizející sociální jistoty.

Není pravda, že by dnešní pracující nebyli efektivní, nebo – nedej Bože! – výkonní. Antropolog David Graeber na statistických ukázkách ukazuje, že zaměstnanci tráví v práci čím dál víc času a jejich výkon stoupá. Jenže ve srovnání s tím, jak moc pracujeme a jak letí nahoru ceny, naše mzdy rostou jen málo, případně vůbec. Pro příklady nemusíme chodit daleko. Vždyť Češi tráví v práci víc času než Němci, jenže mzdy mají ve srovnání s nimi třetinovou. Přitom až polovina Čechů nevidí ve své práci smysl.

David Graeber nabízí řešení – nepodmíněný základní příjem, který by lidem umožnil vyvázat se ze závislosti na námezdní dřině a novodobých feudálních pánech. I nepodmíněný příjem má jistě řadu úskalí. Kromě ohraných (a nesmyslných) námitek, že lidé by se pak „flákali“, totiž hrozí, že by došlo ke zničení zbytků sociálního státu a pojistných systémů i ke snížení mezd. To jsou však problémy, které by šlo řešit, kdyby existovalo silné politické hnutí, jež by proti dnešním nerovnostem a nedůstojné práci bojovalo. A nepodmíněný základní příjem by mohl být pouze prvním z bodů jeho programu. Vždyť kdekdo se dnes, třicet let po listopadu 1989, rád ohání svobodou. Jenže nic moc nenاسvědčuje tomu, že bychom se svobodné společnosti opravdu blížili. Mimo jiné proto, že spousta z nás žije v „totalitě“ nedůstojné práce, která nám nedává smysl a denně ničí naše životy. (Zdroj: A2alarm)

hrají RADKA CALDOVÁ, MARK KRISTIÁN HOCHMAN, TOMÁŠ ŽILINSKÝ
autoři knižní předlohy JAKUB RYŠKA, PAVEL ŠPLÍCHAL
adaptace a režie ADAM SVOZIL, KRISTÝNA JANKOVCOVÁ

video ZDENĚK VÉVODA, KRISTÝNA JANKOVCOVÁ světla a zvuk ONDŘEJ ZUNT
produkce a inspicie PETRA PÁNKOVÁ, KLÁRA HEŠKOVÁ

 **DIVADLO
NA CUCKY**

